ԻՆՉՊԷ՞Ս ...

ցամաքին տաք օդը: Ուրիշ հովեր կը փչեն գրեթէ ամբողջ տարուան ընթացքին՝ հազարաւոր քիլոմեթրերու վրայ, պաղ եւ շատ աւելի տաք շրջաններու միջեւ:

ՊՈՖՈՐԻ ԱՍՏԻՃԱՆԸ

Պոֆորի աստիճանը կը ներկայացնէ հովին արագութիւնը: Ան 0-12 աստիճանները կը պարունակէ, երրորդ աստիճանին վրայ թեթեւ հով մը կը փչէ, դրօշակները կը պարզուին: Չորրորդ աստիճանին վրայ փոշին կը բարձրանայ: Եօթին վրայ սաստիկ հովը ծառերը կը շարժէ: Տասէն սկսեալ փոթորիկը կը սկսի:

ՍԱՀԱՐԱՅԻ ԱՒԱԶԸ

Հովը կրնայ տեղափոխել փոքր մասնիկներ, ինչպէս՝ փոշին կամ աւազը, հազարաւոր քիլոմեթրեր: Այս ձեւով է, որ օրինակի համար, ֆրանսայի մէջ ինքնաշարժները երբեմն ծածկուած կ'ըլլան ափրիկեան Սահարա անապատէն եկած աւազով:

Թիւը պատրաստեց՝ Ռիթա Կաղեան- Տիքպիքեան
Նկարազարդեց՝ Գաբօ Պէրպէրեան

ԹԻՒ 35 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ Բ. 2010

ԻՆՉՊԷ՞Ս ԿԸ ԿԱԶՄՈՒԻ ՀՈՎԸ

1.- Տաք օդը աւելի թեթեւ է, քան՝ պաղ օդը: Հետեւաբար՝ տաք օդը երկնքին մէջ շատ բարձր կ'ելլէ:

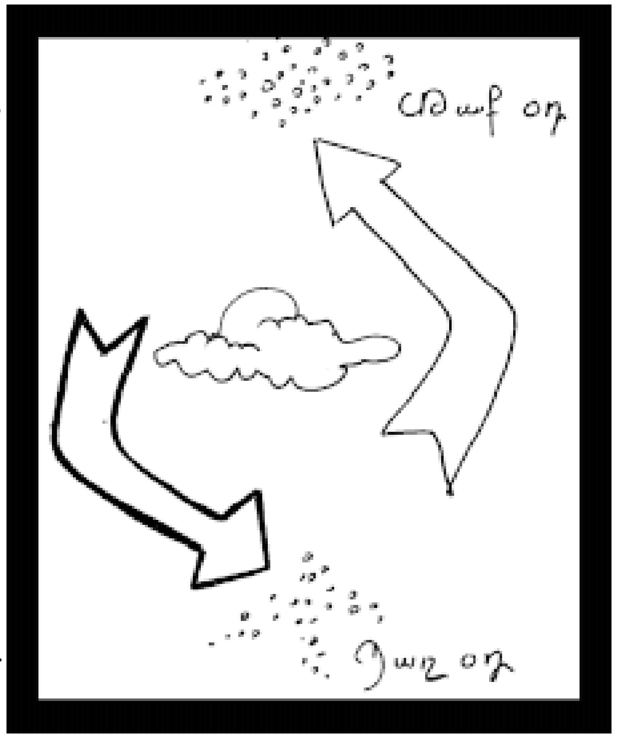

2.- Երբ տաք օդը կը բարձրանայ, պաղ օդը անոր տեղը կ'առնէ, այդ տեղափոխութիւնն է, որ հով կը ստեղծէ:

3.- Կարգ մը հովեր քանի մը ժամ կը փչեն պզտիկ շրջանի մը վրայ: Օրինակի համար, գիշերը ծովուն եզերքը, ծովափին զով օդը կը փոխարինէ

8

ՊԱՏԱՍԽԱՆ՝ ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐՈՒԴ

1.- Ի՞նչն է, որ ճերմակ է, կ՚ուտուի եւ որ տարիներու ընթացքին արժէքաւոր գոհարեղէնի մը չափ սուղ էր:

Մարդիկ ժամանակի ընթացքին մոռցած են... Սակայն միայն երբ սառնարանը հնարուեցաւ, աղը դարձաւ հասարակ նիւթ մը: Մինչ այդ, աղը միակ միջոցն էր ուտելիքները պահելու: Ան այնքան արժէք ունէր, որ նոյնիսկ կը գործածուէր իբրեւ դրամ:

2.- Ինչո՞ւ բոլոր փարաւոններուն գերեզմանները կը գտնուին Նեղոսի ձախ ափին:

Արեւը կ՚ելլէ արեւելքէն, Նեղոսի աջ ափին կողմէ եւ մար կը մտնէ արեւմուտք՝ ձախ կողմի ափին: Այս ճամբան կը խորհրդանշէ կեանքը: Այս ձեւով Նեղոսի աջ ափը կը կոչուի «ողջերու աշխարհ» եւ ձախ ափը, ուր կը հանգչին փարաւոնները՝«մեռելներու աշխարհը»:

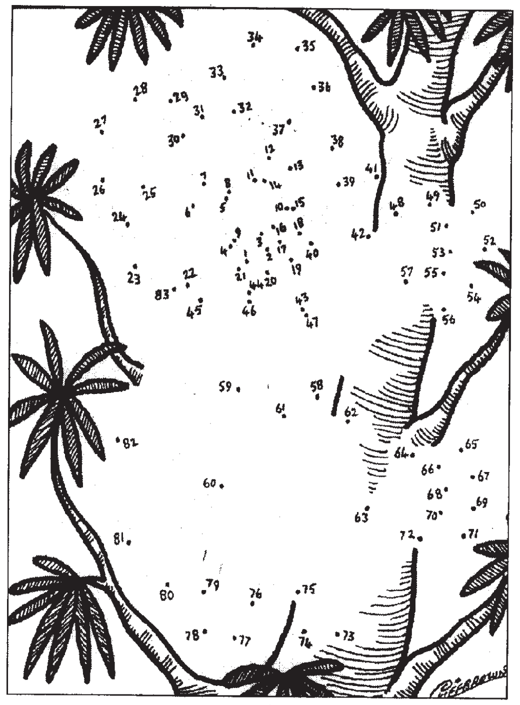

Կէտերը իրարու միացուր 1-83՝ գտնելու համար պահուած պատկերը:

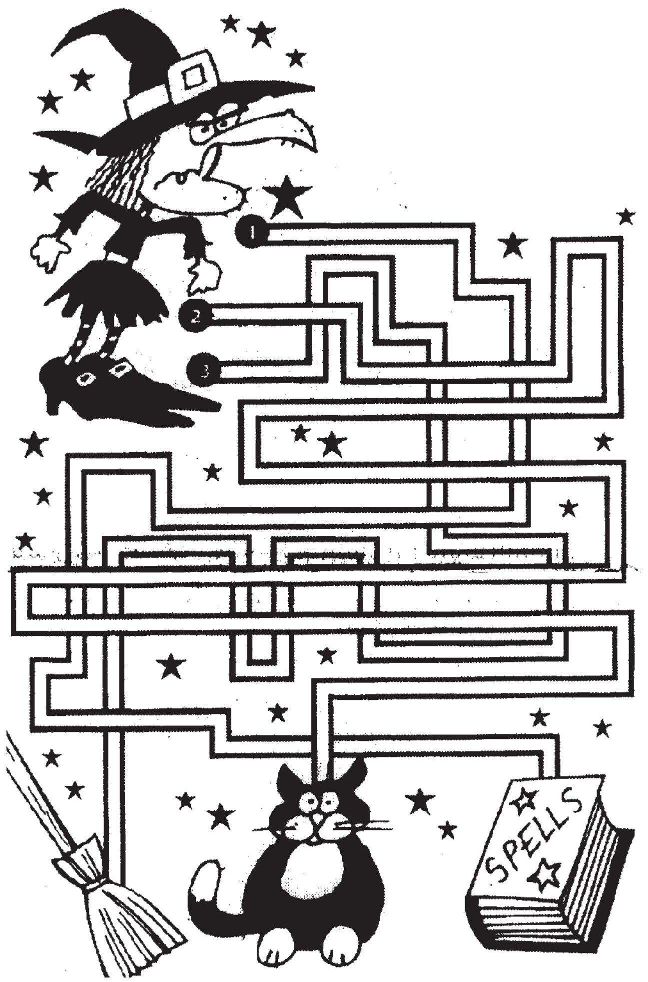

Կրնա՞ս օգնել վհուկին՝ գտնելու համար կախարդութիւններու իր գիրքը:

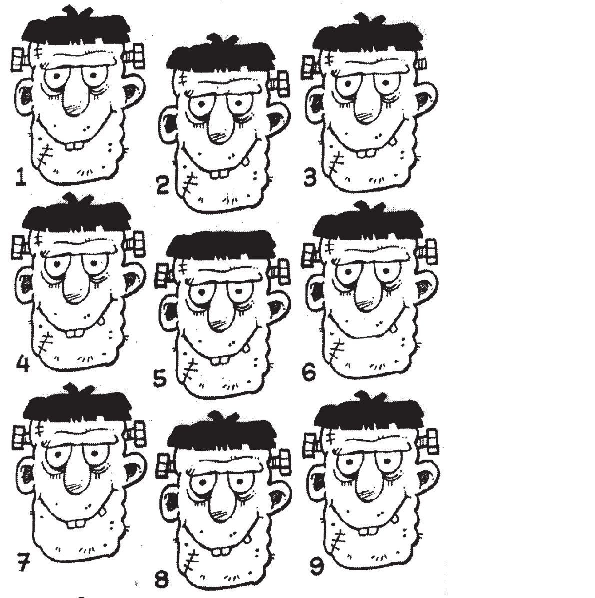

Կրնա՞ս գտնել իրարու նմանող երկու դիմակները:

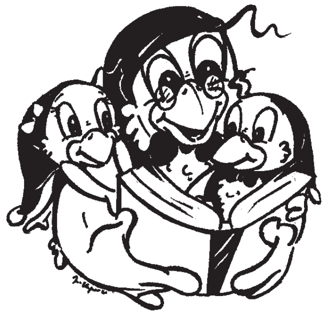

ԱՐՋՆ ՈՒ ՕՁԸ

Ինչպէ՞ս եղաւ, որ մէկ անգամ
Արջն ու օձը դարձան ընկեր,
Ընկեր դարձան ու բարեկամ:
«Մէկը պառկի, Մէկը նստի,

Զիրար պահենք
Ու պահպանենք,
Ընկերաբար կեանք վայելենք»:
Այսպէս ըսին, խոստում տուին,
Ազնուաբար երդում ըրին,

Օձը՝ արջին, արջը՝ օձին:
Անցաւ այսպէս շատ ժամանակ,
Եւ չարունակ
Երկու ընկեր հաշտ ու սիրով՝
Նստան, ելան ու քնացան

Կարգով, հերթով:
Սակայն օձին սողքը բեկ-բեկ
Հաճելի չէր արջին երբեք:
Ու օր մըն ալ արեւուն տակ
Երբ կը տաքնար արջը մինակ,
Յանկարծ օձը ոլոր-մոլոր
Եկաւ կարծես նման գողի:
Վախն ու կասկած տիրեց արջին,
Նստած տեղէն ելաւ ոտքի:
– Ես ծուռ ու մուռ սողացողին
Ընկեր ըլլալ կամ թէ եղբայր,
Ջէ՛, չեմ ուզեր, ես չեմ կրնար:
Գոռաց յանկարծ եւ թաթն ուժգին
Դրաւ, զարկաւ օձին գլխուն,
Եւ միւս թաթով օձին անկենդան
դին:
Եւ նայելով ջուրերուն հետ
Նետի նման սուրող օձին՝
Գոհ մրթմրթաց պեխերուն տակ.
– Ընկե՛ր, ըսածդ այսպէս շիտակ
պէտք է ըլլայ.
Տէ՛, շիփ-շիտակ գնա՛ հիմա:

Գծեց՝ Սէրլի Շէօհմէլեան

Գծեց՝ Սագօ Չափրազեան

Գծեց՝ Մելինէ Աշճեան

Գծեց՝ Ճոզէֆ Գապըրեան

Գծեց՝ Սթեֆան Սահակեան

Գծեց՝ Նայիրի Իլիաս

Գծեց՝ Կասիա Պարոնեան

Գծեց՝ Ժիւլի Գասպարեան